

КАРТИНА I-ВА.

До си тъй замислена, Ларине?
До са прижа! Воината за менъ е
Развлечение. Стрѣла ме не хваща
Смѣтъ н' кой денъ - азъ читавъ се връщамъ
На челото съ лаври окресено
И съезъ друга Ларина избривна
Туй ли мачи моятъ парина?
Когн' вимъ те. Ларема по иманъ
Бсе тъй си го попълнялъ отвекне
Гай кракътъ ти посплно е стипалъ
Дѣ око ти е найлесо хубостъ.
Кити вѣрвамъ, че отъ тесе друга
По красива н' е мѣта мѣта
Поварамъ те, паританъ се скоро:
Ларина тисе - другинъ сѣмъ утрѣ
Тѣй предъ мене ти паривъ съезъ зора
Не бива змей да дама и крие
Нази самъ по тайно новепна:
Ивъжешъ ли - змей не моѣ на бхлешъ
Кора сѣмъ ти тая тайна кагалъ
Не помнишь ли?... А само това ли?
А нали ни повѣри на сакъ
че силата ти е въ крилцата
Подъ жиници отъ всички по криешъ
Но съ трететь ли наслѣно на словата
Какъ бихъ могла мѣмъ да вкаменявамъ
Когато ме погасне съ сълазъмъ
И това ли?
Не помнишь ли? Сметъ
Тогасъ личиъ па е билъ, не вървамъ
Ничиъ та си...
Кой не си забравилъ
Съ койликъ за саратовелана